

fordi det i en Familie, hvor Familieforsørgerens Indtægt er saa lille, gælder om, at alle maa bidrage, hvad de kunne, til Familiens Eksistens. Jeg vil da antage, at en Dreng er ude at tjene og faar f. Eks. 78 Kr. om Aaret, og at en anden Broder tjener maaske 52 Kr. om Aaret. Følgen af dette vil da være, at den samlede Indtægt bliver 836 Kr. Landarbejderen er da ude over det fri Skøn, og det ifølge Loven. Ja, det ærede Medlem for Løvel ryster paa Hovedet, men jeg vil bede det ærede Medlem læse ikke alene Loven om den kommunale Beskatning, men ogsaa Loven om Statsindkomstskaat. Vil han læse denne Lovs § 7, vil han se, at der der findes en Bestemmelse om, at Familieoverhovedet skal svare Skat af de Indtægter, som de af Familiens Medlemmer, der ere økonomisk afhængige af Familieforsørgeren, have, saa at denne Mands Indtægt, der i Virkeligheden kun er, som han selv siger, 550 Kr., ved de Bestemmelser, som gives i Loven om Statsindkomstskaat, bringes udover det fri Skøn og maa behandles efter de Regler, den kommunale Skattelov fastsætter. Sæt altsaa, at man i denne Kommune har nedsat hans Indtægt med saa meget, som Loven tillader, nemlig med 65 pCt., der bliver dog et ret betydeligt Beløb tilbage, og der er saa ikke det mindste i Vejen for, hvis Skatteprocenten i den Kommune er 3—4, eller hvad den kan være, at den Skat, som denne Mand skal svare, vil gaa betydelig op og kunne stige med 100 pCt. Nu siger det ærede Medlem til mig, at naar en Landarbejder staar frem og beklager sig, som han gjorde dernede, skulde jeg berolige ham og fortælle ham, at han tager fejl, at det slet ikke er Skattelovens, men Ligningsmyndighedernes Skyld. Nej, det vil jeg ikke, og kan jeg ikke gøre, fordi Manden kan have fuldstændig Ret i, at det ene og alene er Skattelovene, der ere Skyld i, at hans Skat er bleven forøget.

Hvis man tænker sig, at en saadan Landarbejder vilde gaa hen og klage til Ligningsmyndighederne og sige: I have behandlet mig uretfærdigt, I have sat mig op med 100 pCt. i Skat, det have I ingen Ret til, jeg ved, at I ikke have Ret dertil, for Venstres Ordfører inde paa Rigsdagen har sagt, at Indtægter som mine skulle be-

handles efter det fri Skøn —, saa kunde Ligningskommissionen tage Skattelovene frem og læse § 7 op i Indkomstskaatloven og § 7 i den kommunale Skattelov og paa vise Punkt for Punkt, at det, der er sket overfor denne Landarbejder, er i fuldeste og nøjeste Overensstemmelse med de vedtagne Love. Dernæst kunde den stakkels Landarbejder beraabe sig paa en, om ikke større, saa dog lige saa stor Autoritet, nemlig den højtærede Indenrigsminister. Men Ligningsmyndighederne kunde da sige: Det bryde vi os ikke om, det maa være Venstres Ordfører og Venstres Indenrigsminister, der ikke forstaa Skattelovene, og f. Eks. kun have læst § 7 i Loven om den kommunale Beskatning, men have glemt de Bestemmelser, der findes i § 7 i Indkomstskaatloven. Det er rigtigt nok, at Loven om den kommunale Beskatning har søgt at værne om saadanne smaa Skatteydere ved Bestemmelsen om, at de skulde underkastes det fri Skøn. Men den Ret, og det Værn, man har givet dem i den Lov, tager man fra dem i den anden Lov om Statsindkomstskaat. Det er en i højeste Grad inhuman Bestemmelse, der er sat ind i Loven om Statsindkomstskaat, der borttager den Ret og det Værn, der ellers er givet de smaa Skatteydere overfor den kommunale Beskatning. Der er vel ingen, der vil paastaa, at det, at en Mand f. Eks. har en Søn, der som Læredreng tjener 3 Kr. om Ugen, skulde være en Indtægt for Manden. Det er det paa ingen Maade, det er en Indtægt, som er negativ. Det er ikke muligt for en Familiefader at ernære en Dreng paa 16—17 Aar for 3 Kr. om Ugen. Han taber i Virkeligheden derved. Bestemmelsen om Familieforsørgerens samlede Indtægt er saa haard, at den bidrager til, at Manden sættes udenfor det fri Skøn, bidrager til, at hans kommunale Skat sættes op, maaske med 100 pCt. eller mere. Derfor siger jeg, at det ærede Medlem har ingen Ret til at optræde, som han gjorde overfor mig. Det skete ikke paa særlig elskværdig Maade, men det skal jeg ikke beklage mig over, for i den Henseende er man ikke forvænt fra det ærede Medlems Side. Han optraadte i høj Grad belærende. Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem for Løvel egner sig til at være Lærer. Den Gerning ligger sikkert ikke